Mizújság

Reményik Sándor: Ha nem lesz többé iskolánk...

Ha egyszer nem lesz többé iskolánk,
- Nem lesz üvegház gyönge palántáknak, -

Ha nem lesz tanterem,
Hol a tanító nyíló ajakán
Az ige-virág magyarul terem,
Ha nem lesz többé szentesített mód
Oktatni gyermekünk az ősi szóra,
Ha minden jussunkból kivettetünk:
Egy Iskola lesz egész életünk,
S mindenki mindenkinek tanítója.

Bölcsek leszünk, szentek leszünk,
Hogy gyermekeink lelkéhez közel,
Mindíg közel legyünk.
Nem leszünk semmi más:
Hitben, hűségben, tisztaságban
Egymásnak folytonos példaadás.

És esküszünk
Mindenre, ami szent nekünk:
így, iskolátlanul
Egymásból olyan nemzedéket nevelünk,
Hogy mind az idők végezetéig
Megemlegettetünk.

1924

A magyar kultúra napja

A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeljük meg január 22-én, annak emlékére, hogy Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon tisztázta le egy nagyobb kéziratcsomag részeként és jelölte meg dátummal Csekén a Himnusz kéziratát. A napról való megemlékezés ötletét Fasang Árpád zongoraművész vetette fel 1985-ben. Szavai szerint „ez a nap annak tudatosítására is alkalmas, hogy az ezeréves örökségből meríthetünk, és van mire büszkének lennünk, hiszen ez a nemzet sokat adott Európa, a világ kultúrájának. Ez az örökség tartást ad, ezzel gazdálkodni lehet, valamint segíthet a mai gondok megoldásában is”. Végül a nap tényleges megünneplésére a Hazafias Népfront Országos Tanácsa 1988. december végi ülésén tett felhívást és 1989 januárjában ők szervezték meg az első évfordulós rendezvénysorozatot és azóta rendre évente ünneplik meg ezt a napot. Az emléknapon a magyarság szerte a világban megemlékezik a magyar kulturális értékekről. Kiállításokat és koncerteket szerveznek, könyvbemutatókat, irodalmi esteket és színházi előadásokat tartanak, megrendezik az *Együtt szaval a nemzet* című programot és a *Magyar Drámaíró Verseny* döntőjét.

Most a hatodik évfolyamok osztályfőnökei összefogtak, s diákjaik közösen szerepeltek egy szép, zenés rádiós műsorban. Köszönjük nekik ezt a megemlékezést!

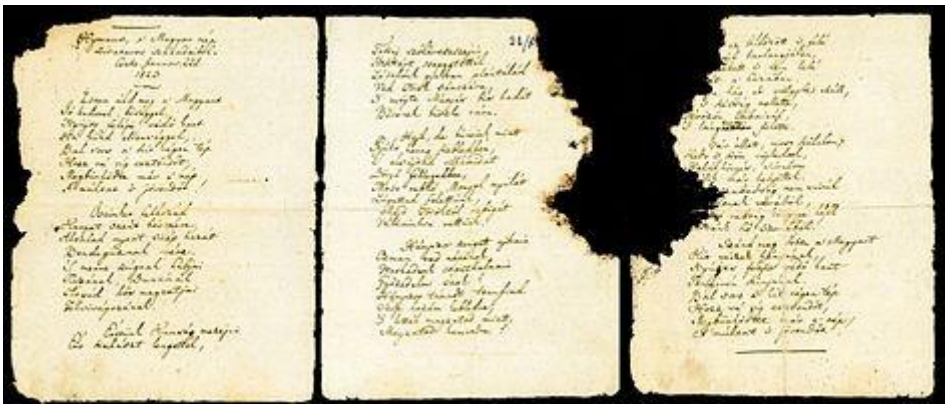

A himnusz eredeti kézirata

Készítette: Molnár Dániel

Ír nap

Iskolánkban eddig is évek óta érkezett Nyitrai Zsuzsa néni meghívására angolul beszélő diák vagy felnőtt külföldről, akik egy-egy angolórán érdekes dolgokat meséltek: bemutatták az országukat, a szokásaikat, az étkezésüket. Idén az egész felső évfolyam részt tudott venni ebben a programban. A nap folyamán az egyik szünetben 100 lóherét kereshettünk, amelyet a szemfüles angoltanárnők mindenhova elrejtettek. A játék izgalma után a jutalom kis csoki formájában mindenkinek jól esett.

Kora délután pedig megérkezett Franc, aki nagyon sok mindent mesélt nekünk Írországról, az életről. Sőt, Andi néni is készült nekünk egy ír tánccal, amelyet nagy izgalommal fogadtunk.

A diákok a program végén levélben fogalmazták meg érzéseiket, gondolataikat, most ezekből idézek:

„Nekem minden tetszett, és a felkészülési idő is bőven elég volt.”

„Nekem hasznos volt, mert sok szót megtanultam és 2 angol dalt is. Tetszett az ír bácsi beszámolója. Sok érdekességet tudtam meg az életéről, és egy ír táncot is megtanultam.”

„Szerintem eleget gyakoroltuk az éneket, és a kérdéseket. Nekem nagyon jó volt a program, mert nagyon kedves és vicces volt Franc. A tánc is jó volt, de nehéz. A dalokat is jó volt elénekelni neki. Franc sokat mesélt magáról, családjáról és persze Észak-Írországról.”

„A felkészülés izgalmas volt, mert sok új érdekes dolgot tanulhattunk egy másik kultúráról. Nagyon élveztem az előadást, mert érdekes volt hallgatni egy angol anyanyelvű ember beszédét, jó volt, hogy kérdezhettünk tőle. Jó, hogy az iskola újít.”

„A felkészülés tetszett, és jó, hogy vannak új programok az iskolában. Az előadás is jó volt, bár nem mindig értettem. A dalok is jók voltak, Bár nekem a táncolás nem igazán tetszett. Franc szimpatikus volt, és érdekes volt, hogy így tud magyarul.”

„Frank nagyon jó fej volt. Minden úgy történt, ahogy elképzeltem. A tánc a végén nem annyira ment, de azt is nagyon élveztem.”

„Maga a program is nagyon tetszett, de mivel nem szeretek táncolni, ezért azt a részt sajnos nem élveztem annyira, bár néha vicces volt.”

„Nagyon jó volt ez az ír nap, sokáig fogok rá emlékezni és a végén táncoltunk is.”

Készítette: Schuster Mónika

Tapasztalatok a felvételiről

Sok hatodikos felvételizett idén is, a hatosztályos gimnáziumba, többek között én is. Szerintem a magyar nem volt annyira nehéz, viszont a matek eléggé az volt. Az első jó tanácsom minden felvételizőnek: Vigyetek magatokkal órát! Tapasztalatból mondom, ugyanis nekem nem volt, és a termünkben lévő óra rosszul járt. Így, hát nem maradt időm befejezni egyik feladatsort sem.

A matek majdnem mindenkinek rosszul sikerült, 20 pont lett idén az átlag. A magyar sokkal jobb lett, azt hiszem 29 pont az átlagos.

Rengeteget gyakoroltam rá, de sajnos ez nem olyan, mint egy röpdolgozat vagy egy témazáró: nem pontosan lehet tudni, mire készüljünk. Szóval, csak abban bízhattam, hogy a sok gyakorlás meghozza számomra azt a rutint, amivel meg tudom oldani a feladatokat.

Most akkor pontokba szedem az én tanácsaimat:

1. Vigyél magaddal órát!
2. Gyakorolj rá sokat!
3. Tanuld meg beosztani az idődet! Azt a feladatot, ami nem megy, hagyd a végére, akkor eszedbe fog jutni!
4. Olvasd el pontosan a feladatokat!

Nagyon örülök, hogy idén megpróbáltam ezt a felvételit. Ha nem is vesznek fel, akkor is egy vizsgahelyzeten már túl vagyok. Kipróbáltam magam, megnéztem milyen.

Ha megfogadod a tanácsaimat, neked egészen biztosan menni fog!

Készítette: Tuli Boglárka

Valentin-nap

A tavalyi tanévtől a felső évfolyamon az osztályok DÖK- képviselői lelkesen szervezik ezt a napot. Igazából, ez a nap csak egy szünet, de előtte sok munkánk van vele. Idén nekem is részem volt ebből, ezért is vállalkoztam ennek a cikknek a megírására.

Már január közepén összegyűltünk és megbeszéltük, mi legyen. Megállapodtunk abban, hogy idén is szeretnénk egymásnak szíveket ajándékozni. Három színből lehet választani: a piros a szerelmeseké, a zöld a legjobb baráté, barátnőé, míg a kék a tanárainknak szól.

Természetesen ez a szív kinyitható, így üzenetet is tudunk beleírni.

Az első feladatunk az volt, hogy megkérdezzük osztálytársainkat, melyik színből mennyit kérnek. Majd utána sablon segítségével rajzoltunk és vágtunk. (Ez a munka 30, 40 darab szívnél nagyon fárasztó tud lenni…)

Majd végre kiosztottuk őket, de két nap múlva már kértük is vissza. Megnéztük, hogy minden üzenet helyénvaló-e, s február 14-én ki is osztottuk a diákok és tanárok körében.

Nagyon jó érzés volt, hogy ilyen sokan örülnek ennek a kis meglepetésnek. Az osztálytársaim azzal büszkélkedtek egész nap, hogy mennyit kaptak.

Szerintem ez egy jó nap volt.

Készítette: Tuli Boglárka

Farsang

A február hangos hónapunk volt: Rengeteg programmal, versennyel (szépkiejtési verseny, filharmónia koncert, sportverseny, projektnap). De legjobban a farsangot vártuk.

Az alsósok csütörtökön délután tartották, ahol nagyon sokan megjelentek beöltözve.

Mi, felsősök pénteken délután tartottunk egy farsangi bulit, ahol kedvenc mese-és filmhősünknek öltözhettünk be. Kevesebb diák öltött jelmezt, mint a kicsiknél, de a buli megint fergetegesre sikerült. Balu (Kövesdi Balázs) a Mikulás buli után lelkesen szorgalmazta a farsangit is. S nem csak azt érte el, hogy meg lett tartva, de több órán keresztül ellátott minket kedvenc számainkkal is. Köszönjük neki!

De mindezek előtt fellépett egy táncos csapat is, számos iskolánkba járó diákkal.

És akkor meséljenek tovább a képek!

Készítette: Petz Vilmos

Február 18-án megemlékeztünk iskolánk névadója, Jókai Mór születésnapjáról. Ilyenkor hagyományosan kis rádiós műsorral, az emléktábla megkoszorúzásával és most már második éve projektnappal ünnepeljük ezt a napot. Most közzétesszük az idei műsort, melyet a 7.a osztály tanulói készítettek, majd képekkel is szeretnénk bemutatni, milyen emlékezetes volt ez a nap számunkra.

Érdekességek Jókai Mórról

Eredetileg Ásvai Jókay Móricz néven anyakönyvezték 1825. február 18-án. Egyszer kapott egy levelet barátjától, amelyet tréfásan Jókai Mórnak címzett. Ezt a rövidített nevet tartotta meg.

Gyerekként nagyon félős volt. Legjobban a nagyszakállú zsidóktól, a kutyáktól és az élve eltemetéstől rettegett.

Fiatalon gyerekeket tanított rajzolni, és több olajképet is festett. Például Petőfi Sándorról is.

Ügyvédként végzett, de csak egyetlen pert sikerült megnyernie, ezért fel is hagyott az ügyvédkedéssel.

Ő volt az első magyar író, aki regénye honoráriumából nagypolgári stílusban élhetett.

Reggelente 6-kor kelt és délelőtt 10-re már kész is volt az aznapi írói munkájával.

Sokféle hobbija volt: tornázott, vívott, rajzolt, festett, elefántcsontból szobrokat faragott, kertészkedett, tengeri csigákat gyűjtött, kémlelte a csillagokat.

1863 februárjában csendháborítás miatt egy év nehéz vasas börtönre ítélték nemesi címe elkobzása mellett.

Halála estéjén ágyban fekve zsebóráját a többi órához igazította, majd azt mondta: „Aludni akarok” és meghalt. Végrendelete szerint sírjára a háznak kapufélfájából kellett fejfát csináltatni.

1904. május 5-én halt meg és első felesége mellé temették.

Külföldön Jókai Maurus néven is ismert volt.

A *magyar regényirodalomban Jókai volt az első nagy formátumú környezet- és természetvédő.*

A kőszívű ember fiai című regényben megtaláljuk a biológiai egyensúly költői leírását:

„Ezen a szigeten lövés nem hangzik soha… Nem is kínozza ott ártó bogár az embert és a fát. Mindenki hálás egymás iránt; az ember védi a fát és annak tollas lakóit, a fa védi mind a kettőt a vihartól, nap hevétől, s a madár védi mind a kettőt közös ellenségeiktől, a rovaroktól. Óh, bölcsen van ez elrendezve!”

Az erdőirtások után bekövetkező talajpusztulás káros folyamatát az író így festi le *A barátfalvi lévita* című művében:

„Mert hogy azt a domboldalt, amin a szántóföldeink feküdtek, nagyon rongálják a záporok. Ennek megint az az oka, hogy hajdanában a szénégetők azt követték, hogy a bükkfáknak még a gyökerét is kiásták; mert a gyökérből égetett szén keményebb tüzet ád, azért többet fizetnek a kovácsok. Ez pedig nagy hiba volt, mert ott azután nem nőhetett föl a régi törzsekből az új csalit; ellenben minden felhőszakadás vígan szaggatta a feldúlt földet, s mély árkokat mosott a hegyoldalban fekvő szántóföldeken végig, úgyhogy most már nem lehet ekével barázdát húzni a földeinken, csak úgy kapával míveljük, s kendert vetünk bele meg lencsét, borsót.”

Jókai egyébként nemcsak észlelte és leírta a környezeti ártalmakat, hanem megoldásokat is javasolt orvoslásukra. A hulladékhasznosításról a *Jövő század regénye* című művében olvashatunk:

„Az Otthon városában nincs szemét, nincs kloaka, nincs gyármoslék. Az mind trágyává alakíttatik, mielőtt emberölő gázaival a levegőt megfertőzhette volna, s a piszok megtér rendeltetése helyére, a szántóföldre, s lesz belőle arany; a méreg a földbe vegyül, s feltámad, mint kenyér.”

Jókai Mór és a természet

Jókai szerette a természetet, a madarakat és a növényeket. Jó megfigyelőképessége volt.

A révkomáromi gimnáziumban a filozófiai és költészettani tanárától, akit kedves mentorának nevezett, kertészetet is tanult. Az iskola udvarán kialakítottak a fiúkkal egy kertet, ahol a

szabad idejüket töltötték: gyomláltak, kapáltak, öntöztek, megtanulták a csemeték beoltását, a füvészkedést, a növények szárítását. A kertészkedés örömeit és a növények szeretetét tehát 13—16 éves korában fogadta lelkébe.

Jókai 1853-ban telket vásárolt a Svábhegyen. Házat építtetett és mintaszerű szőlőkertet és gyümölcsöst hozott létre. A kopár területet paradicsommá alakította át. Ültetett hársfákat, juharokat, szilfát, vadgesztenyét, diófát, orgonát, tujákat, többféle gyümölcsfát, rózsafákat, pompás virágokat és öntözött gyepet alakított ki. Számos fát és cserjét barátai hoztak. Sok ritkaságot hozott felesége is vendégszereplései helyéről. Voltak *orgonafái,* melyeket hajdani két emeletes házának kertjéből mentett meg. *Thujái* kedves sírokról származtak. Nem ok nélkül írta, hogy az ő kertje album, melynek lapjai fák, de csak ő és felesége tudnak abban olvasni. A terület egy részét szőlővel, más részét gyümölcsfákkal ültette be. A gyümölcsök közül különösen a körtét kedvelte.

Jókainak alig van olyan regénye vagy elbeszélése, amelyben nem szerepelnek fák, virágok vagy madarak. A környezet természetrajzi jellemzésére nagy hangsúlyt fektetett. Rendszerint pontosan megjelölte a cselekmény helyét, idejét, de ezek mellett elsorolta az ott élő növényeket, sokszor még azok latin nevét is, s a madarakról és az állatokról sem feledkezett meg.

Személyes élményeit elsősorban a svábhegyi villájának a kertjében, a budai hegyekben történt barangolásai során és a balatonfüredi nyaralások idején szerezte. Továbbá külföldi utazásai és olvasmányai is gyarapították természeti ismereteit. Ő maga írja:

„Alkotás közben nem látok egyebet, csak füvet, fát, virágot, gombát, fatörzset, szederindával befutott nádkunyhót; hallok is sárgarigófüttyöt, cinegecsevegést, távol hegyekről jövő tülkölést, szúnyograj zümmögése;; az nekem mind súg, mesél valamit, a döngő darázs kölcsönadja a szárnyát képzeletemnek; hanem ha egy emberarccal találkozom, az kiver a gondolataimból s egy „szervusz” szó szétfújja az egész fata morganát.”

Ha valaki azt kérdezné, hogy mely növények voltak Jókai kedvencei? Akkor azt kellene felelnünk, hogy elsősorban a fák. Ezek között is elsősorban a *hársfák.* Ezeket említi legsűrűbben.

Műveiben 600-nál is több növényfaj neve szerepel. A madár szó egymagában vagy szóösszetételben (madársereg, madárijesztő, vándormadár) körülbelül 850 alkalommal fordul

elő. Jókainál a madarak mindig kifejeznek valamit: szeretet, szerelmet, kecsességet, vidám vagy mélabús hangulatot, esetleg veszélyt vagy halálfélelmet.

Jókai legkedvesebb madara a fülemüle volt. Az írót az Országos Magyar Kertészeti Egyesület tiszteletbeli tagjává választották.

Jókai kertész volt és büszkén vallotta magát annak: „Lehet, hogy el fognak felejteni, mint költőt, de az én szép fáim minden évben ki fognak zöldülni újra és hirdetni fogják, hogy kertész voltam.”

S a projektnap képekben. Mert többet érnek most a szavaknál.

Mert nekünk is van erről a helyzetről mondandónk….

Néhány gondolat a digitális oktatásról

Már a harmadik hét is eltelt a digitális oktatásból. Három hét nem olyan hosszú idő, de nekem három évnek tűnt. Igazából, nem volt olyan rossz. Voltak előnyei és hátrányai is. Nos, egyelőre kezdjük az előnyökkel!

Szinte minden nap kelhetünk később, kivéve, amikor dolgozat van. Az is nagy előny, hogy a feladatokra több idő jut, mint a rendes tanórákon. Néha skype-on vannak tanórák, amik sokat segítenek a tananyag megértésében.

A digitális oktatás viszont hátrányokkal is „büszkélkedhet". Először is: az internet hibái. Bármilyen gyors is az itthoni net, ha egyszerre négyen dolgozunk rajta. Másodszor, az nagyon nagy hátrány, hogy nem találkozhatok a barátaimmal. Persze szoktunk videchatelni, de az nem ugyanaz.

Mára már több szó ne essék a digitális oktatásról! Ennyi lett volna az én kis cikkem. Köszönöm, hogy végigolvasta(d).

Készítette: Martin Berta

Eltelt a harmadik hét is. Nagyon sokaknak kellett egyedül ünnepelnie a húsvétot, és ez sokakat megviselt. De gondoljunk azokra az idősekre, akik egyedül vannak és a veszélyeztetett korosztályba tartoznak. Nem tudnak elmenni vásárolni, nincs aki segítsen nekik. Ha valahol tudsz, akkor segíts! Nem tudom mikor lesz ennek vége, azt sem, hogy mennyi áldozattal, de az biztos, hogyha most otthon marad mindenki, akkor hamarabb tűnik el a járvány.

Mészáros Míra